

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara ve věci žalobce: **Ing. V.D.**, zast. JUDr. Jaroslavou Krybusovou, advokátkou, sídlem nám. Přemysla Otakara II č. 58/16, České Budějovice, proti žalovanému: **Policejní prezident Policie České republiky**, sídlem Strojnická 935/27, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.8.2010, č.j. PPR-13844-5/ČJ-2010-99KP,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou se domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 17.8.2010, č.j. PPR-13844-5/ČJ-2010-99KP, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí náměstka ředitele Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro vnější službu ve věcech kázeňských ze dne 7.5.2010, č. NŘVSKZ-4/2010, kterým byl žalobce uznán vinným dle ustanovení § 50 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen zákon o služebním poměru) ze spáchání kázeňského přestupku porušení základní povinnosti příslušníka dodržovat služební kázeň dle ustanovení § 45 odst. 1 písm. a) ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru a zabezpečovat, aby příslušníci byli pro výkon služby náležitě vyškoleni a vycvičeni dle ustanovení § 45 odst. 2 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Kázeňského přestupku se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že za kontrolované období od 1.1.2009 do 11.2.2010 (před a v souvislosti s případem vraždy manželů M. dne 11.2.2010) jako vedoucí obvodního oddělení Policie České republiky České Budějovice (dále jen OOP) porušil základní povinnosti policisty

vyplývající z ust. podle § 2, 10, 11 a 50 odst. 2 služebního zákona, § 158 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb. (trestní řád), čl. 13 odst. 3 písm. a), b), f) rozkazu ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje č. 238/2009 ze dne 5.8.2009 (organizační řád), čl. 13 odst. 1, 3 písm. a) závazného pokynu policejního prezidenta č. 110/2008, čl. 2 odst. 3 závazného pokynu policejního prezidenta č. 30/2009, čl. 2 závazného pokynu policejního prezidenta č. 168/2006 tím, že: 1) od 2.11.2009 neprovedl kontrolu plnění úkolů zpracovatele v souvislosti se šetřením trestného činu násilí proti skupině obyvatelů po č.j. KRPC 13061/Tč-2009-020110, neučinil další opatření, kterými by minimalizoval nebezpečí naplnění výhrůžek J. H. (ověření držení zbraní otce J. H., minimalizace zneužití těchto zbraní) a na poradách neseznámil podřízené o osobě J. H., neinformoval jiné policejní složky, zejména Integrované operační středisko územního odboru v Českých Budějovicích; 2) od 15.1.2009, kdy byl na poradě vedoucího OOP České Budějovice seznámen se závazným pokynem policejního prezidenta č. 203/2008 o poskytování krátkodobé ochrany (dále jen ZP PP č. 203/2008), neseznámil své podřízené s tímto pokynem v systému eSIAŘ, od 25.7.2009, kdy se seznámil s pokynem v eSIAŘ (elektronická sbírka interních aktů řízení), do 11.2.2010 nekontroloval seznámení podřízených s tímto pokynem a neplnil tak povinnost dle úkolu č. 5 ze zápisu porady vedoucího územního odboru vnější služby České Budějovice konané dne 25.2.2009; 3) od 1.12.2009 nevypracoval nový popis služební činnosti nstržm. Ing. P. K.

Žalobce má za to, že se porušení povinností nedopustil. V žalobě uvedl, že na OOP České Budějovice se uplatňuje model permanentní verbální komunikace s podřízenými nejen na pravidelných měsíčních poradách, přičemž každý policista je odpovědný za to, aby se seznámil s příslušným IAŘ (interní akt řízení), publikační prostředek eSIAŘ považuje žalobce pouze za odpurný nástroj. „Pokud obdržel ZP PP č. 203/2008, pokyn proskočil na měsíční poradě dne 15.1.2009.“. Podřízené upozornil na tento pokyn s tím, že se na něj vztahuje hlásná povinnost dozorčího, ale sám neměl v pracovní náplni řešit školení podřízených. Veškerou práci podřízených kontroluje, avšak nedostalo se mu žádných informací, že by záležitost týkající rodiny M. se vymykala z běžné činnosti jeho podřízených. Žalobce nemůže znát do detailu každý případ na oddělení, pokud mu není informace o osobě páchající závažnou trestnou činností předána při ranní poradě nebo není zapsána na dozorčím archu pod názvem předběžná pátrání. Oproti však tomu uvedl, že informaci o případu získal z běžné řídicí činnosti, o návštěvě poškozených na oddělení byl informován dne 8.10.2009 a sledoval další průběh řízení, zda podání manželů M. bylo řádně přijato a zda byly provedeny úkony, které situace vyžadovala. V předmětném případě bylo postupováno v souladu se stanoviskem státního zástupce a po konzultaci se znalcem, přičemž jednání s poškozenými nesignalizovalo potřebu změny postupu. Dle žalobce policisté nebyli oprávněni polemizovat se závěry znalce a nerespektovat stanovisko státního zástupce. Zvolený postup žalobce stále považuje za dostačující a jediný možný. ZP PP č. 222/2008 mu nebyl přidělen, byl s ním seznámen dne 3.3.2010, na útvar pokyn delegován nebyl, na poradách nebyla stanovena povinnost seznamovat zpětně. Podřízené seznámil se ZP PP č. 203/2008 na poradě dne 15.1.2009, avšak další metodické poučky neobdržel, proto nemohl vydat další pokyn, jen podřízené instruoval k samostudiu. Aplikace ZP PP č. 203/2008 nebyla v dané věci příhodná z důvodu absence metodických postupů a také z důvodu spolupráce s manželkou M. Žalobce uvedl, že nepochybil při stanovení počtu hlídek OOP pro noční službu, dne 10.2.2010 nastoupili policisté, kteří byli k dispozici. Žalobce popírá, že nekontroloval, nekoordinoval plnění úkolů policistů, že nezpracovával v souladu s právními předpisy eSIAŘ, služební a pracovní náplň policistů, že neinformoval podřízené policisty o skutečnostech, které jsou pro jejich činnost důležité.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření uvedl, že ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce nezajistil, aby v souvislosti se šetřením událostí týkajících se vyhrožování smrtí P. M. byla učiněna opatření k ověření držení zbraní u J. H., J. H. nebyl fakticky kontaktován, aby se dozvěděl o úmyslu svého syna zabít nevlastního otce jeho zbraní. Současně nebyla tato informace o závažné situaci předána jiným policejním složkám, což by mělo za následek zvýšení akceschopnosti policie. Ze zápisu vedoucího územního odboru vnější služby České Budějovice ze dne 25.2.2009 bod 5 porady plyne povinnost seznamovat se s interními akty řízení cestou aplikačního rozcestníku e-SIAŘ a provádět kontrolu seznamování. Žalobce tak měl povinnost se seznámit s pokynem č. 222/2008. Zasahující policista nstržm. T. nebyl seznámen se ZP PP č. 203/2008, neboť na prezenční listině z porady dne 15.1.2009 chybí jeho podpis. Žalobce tudíž nekontroloval seznámení podřízených policistů s určenými služebními předpisy. Od 1.12.2009 do 11.2.2010 žalobce nevypracoval nstržm. Ing. K. popis služební činnosti, čímž došlo k porušení povinnosti vedoucího policisty dle čl. 2 ZP PP č. 168/2006.

Ze správního spisu plynou tyto skutečnosti :

Rozhodnutím náměstka ředitele Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro vnější službu ve věcech kázeňských ze dne 7.5.2010, č. NŘVSKZ-4/2010, kterým byl žalobce uznán vinným dle ustanovení § 50 odst. 1 zákona o služebním poměru ze spáchání kázeňského přestupku porušení základní povinnosti příslušníka dodržovat služební kázeň dle ustanovení § 45 odst. 1 písm. a) ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru a zabezpečovat, aby příslušníci byli pro výkon služby náležitě vyškoleni a vycvičeni dle ustanovení § 45 odst. 2 zákona o služebním poměru, kterého se měl dopustit z nedbalosti tím, že za kontrolované období od 1.1.2009 do 11.2.2010 (před a v souvislosti s případem vraždy manželů M. spáchané dne 11.2.2010) jako vedoucí OOP České Budějovice porušil základní povinnosti policisty vyplývající z ust. podle § 2, 10, 11 a 50 odst. 2 zákona o služebním poměru, § 158 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb. (trestní řád), čl. 13 odst. 3 písm. a), b), f) rozkazu ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje č. 238/2009 ze dne 5.8.2009 (organizační řád), čl. 13 odst. 1, 3 písm. a) závazného pokynu policejního prezidenta č. 110/2008, čl. 2 odst. 3 závazného pokynu policejního prezidenta č. 30/2009, čl. 2 závazného pokynu policejního prezidenta č. 168/2006 tím, že: 1) od 2.11.2009 neprovedl kontrolu plnění úkolů zpracovatele v souvislosti se šetřením trestného činu násilí proti skupině obyvatelů po č.j. KRPC 13061/Tč-2009-020110, neučinil další opatření, kterými by minimalizoval nebezpečí naplnění výhrůzek J. H. (ověření držení zbraní otce J. H., minimalizace zneužití těchto zbraní) a na poradách neseznámil podřízené o osobě J. H., neinformoval jiné policejní složky, zejména Integrované operační středisko územního odboru v Českých Budějovicích; 2) od 15.1.2009, kdy byl na poradě vedoucího OOP České Budějovice seznámen se ZZ PP č. 203/2008 o poskytování krátkodobé ochrany, neseznámil své podřízené s tímto pokynem v systému eSIAŘ, od 25.7.2009, kdy se seznámil s pokynem v eSIAŘ, do 11.2.2010 nekontroloval seznámení podřízených s tímto pokynem a neplnil tak povinnost dle úkolu č. 5 ze zápisu porady vedoucího územního odboru vnější služby České Budějovice konané dne 25.2.2009; 3) od 1.12.2009 do 11.2.2010 nevypracoval nový popis služební činnosti nstržm. Ing. P. K., popis služební činnosti nstržm. Ing. P. K. byl vypracován dne 1.5.2008, avšak v rozporu s nařízením vlády č. 104/2005. Tedy nedbalostním jednáním porušil základní povinnosti příslušníka dodržovat služební kázeň, když řádně nesplnil služební povinnosti pro něj vyplývající z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů a jako vedoucí příslušník nezabezpečil, aby příslušníci byli pro výkon náležitě proškoleni. Žalobci byl uložen kázeňský trest podle § 51 zákona o služebním poměru snížením tarifu o 25 % na dobu 3 měsíců.

Správní orgán I.st. konstatoval, že jakkoli nebyl žalobci přidělen nadřízeným ZP PP č. 222/2008 a byl s ním seznámen dle systému eSIAŘ až dne 3.3.2010, byl s povinností seznamovat se s IAŘ cestou systému eSIAŘ a provádět kontrolu seznamování srozuměn, jak plyne z úkolu č. 5 porady vedoucího územního odboru vnější služby České Budějovice konané dne 25.2.2009, ve kterém je uvedeno : „Seznamovat se s interními akty řízení cestou eSIAŘ a provádět kontrolu seznamování. Úkol splnit : Ihned a průběžně.“

Odvolání žalobce bylo zamítnuto rozhodnutím policejního prezidenta ze dne 17.8.2010, č.j. PPR-13844-5/ČJ-2010-99KP, který konstatoval, že tvrzení žalobce o seznámení všech podřízených na poradě dne 15.1.2009 neodpovídá skutečnosti, neboť v prezenční listině chybí podpis nstržm. T. Dále se dle správního orgánu nelze přiklonit k závěru, že přítomní byli proškoleni řádně, pokud daného dne měli být seznámeni s obsahem 10 předpisů s rozsahem 115 stran bez příloh. Hodnocení systému sSIAŘ žalobcem ve smyslu jeho nepřehlednosti dle správního orgánu prokazuje, že kontrolu a proškolení prováděl nedostatečně. Policejní prezident v rozhodnutí konstatoval, že policejní orgán se spokojil s neúspěšným kontaktováním J. H. a tvrzením J. M., že si to ohledně zbraně „s bývalým manželem vyřídí sama“.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal bez nařízení jednání dle § 51 s.ř.s. napadené rozhodnutí, včetně řízení, kterého jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Soud věc posoudil následovně.

Při rozhodování vycházel soud z následující právní úpravy:

Podle § 45 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru je příslušník povinen dodržovat služební kázeň.

Podle § 45 odst. 2 písm. b) zákona o služebním poměru je vedoucí příslušník též povinen zabezpečovat, aby příslušníci byli pro výkon služby náležitě vyškoleni a vycvičeni.

Podle § 46 odst. 1 odst. zákona o služebním poměru služební kázeň spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů.

Podle § 50 odst. 1 odst. zákona o služebním poměru je kázeňským přestupkem zaviněné jednání, které porušuje služební povinnost, ale nejde o trestný čin nebo o jednání, které má znaky přestupku nebo jiného správního deliktu. Za takové jednání se považuje i dosahování neuspokojivých výsledků ve výkonu služby uvedené v závěru služebního hodnocení. Dle odst. 2 je kázeňský přestupek spáchán z nedbalosti, jestliže příslušník a) věděl, že svým jednáním může porušit služební povinnost, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že služební povinnost neporuší, nebo b) nevěděl, že svým jednáním může porušit služební povinnost, ač to vzhledem k okolnostem vědět měl a mohl.

Dle § 2 zákona č. 273/2008 Sb. policie slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony.

Dle § 10 odst. 1, 2, 3 zákona č. 273/2008 Sb. v případě ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, jehož odstranění spadá do úkolů policie, je policista ve službě nebo zaměstnanec policie v pracovní době povinen provést úkon v rámci své pravomoci (dále jen „úkon“) nebo přijmout jiné opatření, aby ohrožení nebo porušení odstranil. Policista má povinnost podle odstavce 1 i v době mimo službu, je-li bezprostředně ohrožen život, zdraví nebo svoboda osob anebo majetek nebo došlo-li k útoku na tyto hodnoty. V případě ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, k jehož odstranění je příslušný jiný orgán veřejné správy a hrozí-li nebezpečí z prodlení, je policista ve službě nebo zaměstnanec policie v pracovní době povinen přijmout vhodné opatření k odstranění bezprostředně hrozícího nebezpečí a v případě potřeby vyrozumět příslušný orgán veřejné správy. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, policista ve službě nebo zaměstnanec policie v pracovní době tento orgán o tomto ohrožení nebo porušení bez zbytečného odkladu vyrozumí.

Dle § 11 zákona č. 273/2008 Sb. jsou policista a zaměstnanec policie povinni a) dbát, aby žádné osobě v důsledku jejich postupu nevznikla bezdůvodná újma, b) dbát, aby jejich rozhodnutím neprovést úkon nevznikla osobám, jejichž bezpečnost je ohrožena, bezdůvodná újma, c) postupovat tak, aby případný zásah do práv a svobod osob, vůči nimž směřuje úkon, nebo osob nezúčastněných nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem.

Dle § 158 odst. 1 tr.ř. je policejní orgán povinen na základě vlastních poznatků, trestních oznámení i podnětů jiných osob a orgánů, na jejichž podkladě lze učinit závěr o podezření ze spáchání trestného činu, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele; je povinen činit též nezbytná opatření k předcházení trestné činnosti.

Dle čl. 13 odst. 3 písm. a), b), f) rozkazu ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje č. 238/2009 ze dne 5.8.2009 (organizační řád), vedoucí oddělení a jejich zástupci řídí, organizuje, kontroluje a koordinuje plnění úkolů policistů a zaměstnanců a odpovídá za plnění těchto úkolů nadřízenému, jemuž je přímo podřízen; zpracovává v souladu s právními předpisy a interními akty řízení služební a pracovní náplně policistů a zaměstnanců. Zabezpečuje ve své působnosti dodržování služební a pracovní kázně, právních předpisů a interních aktů. Informuje podřízené o skutečnostech důležitých pro jejich činnost.

Dle popisu služebního místa (pracovní náplně) žalobce vedoucí oddělení řídí, koordinuje a organizuje činnost oddělení, odpovídá za jeho řádný chod, kontroluje výkon služby podřízených policistů.

Soud má za to, že žalobce si není zcela vědom povahy řízení dle s.ř.s. i skutkové podstaty kázeňského přestupku mu kladenému za vinu. Řízení dle s.ř.s. je ovládáno dispoziční zásadou a zásadou koncentrace, soud tak dle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumává žalobou napadené správní rozhodnutí pouze v rozsahu žalobních bodů, je proto zcela na žalobci, aby vymezil rozsah přezkumu, tedy uvedl, které závěry správního orgánu považuje za nezákonné a na základě jakých skutečností. Soud není oprávněn bez tvrzení žaloby vyhledávat rozhodné skutečnosti ve prospěch žalobce. Pokud např. žalobce tvrdí, že zpracovával v souladu s právními předpisy služební a pracovní náplň policistů, lze konstatovat, že takto vymezený žalobní bod je nepřipustně obecný, a proto není způsobilý soudního přezkumu, jestliže je žalobci kladeno za vinu, že od 1.12.2009 do 11.2.2010 nevypracoval nový popis služební činnosti nstržm. Ing. P. K. a že popis služební činnosti nstržm. Ing. P. K. ze dne 1.5.2008 byl

vypracován v rozporu s nařízením vlády č. 104/2005. Dle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. žaloba kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Žaloba však obsahuje pouze obecné konstatování negace, aniž by bylo např. tvrzeno, že závěr správního orgánu je v rozporu se skutečným stavem, neboť služební náplň nstržm. P. K. byla vypracována určitého dne, nebo že popis služební činnosti nstržm. Ing. P. K. ze dne 1.5.2008 byl vypracován v souladu s nařízením vlády č. 104/2005.

Žalobci je kladeno za vinu, že nesplnil řádně mu stanovené povinnosti zákonem o služebním poměru, trestním řádem, závazným pokynem policejního prezidenta a rozkazem krajského ředitele spočívající obecně v kontrolní činnosti nadřízeného orgánu a povinnosti seznámit nadřízené se ZP PP č. 203/2008, nikoli že způsobil úmrtí manželů M. Úmrtí manželů M. bylo impulsem k provedení kontrolního šetření činnosti všech zúčastněných úředních osob. K žalobcem uvedenému tvrzení, že nemohl učinit další kroky, které by neštěstí zabránily, lze uvést, že skutečnost, zda bylo možné zabránit úmrtí manželů M., je pouze korelativem ve vztahu k dílčímu útoku skutkové podstaty provinění spočívající v nepřijetí opatření směřujících k vyloučení disponování zbraní J. H., tedy zda okolnosti případu vyžadovali přijetí takového dalšího opatření, neboť v rozsahu kázeňského provinění žalobce jde o porušení zákonné povinnosti bez ohledu na následek. Soud v dané věci tak není oprávněn přijmout závěr o tom, zda by v případě např. odnětí zbraně otce J. H. nedošlo k úmrtí touto zbraní manželů M.

Kázeňský přestupek žalobce má spočívat v nedbalostním porušení zákona a závazných pokynů policejního prezidenta a rozkazu ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje a to neprovedením kontroly plnění úkolů zpracovatele, nepřijetím opatření pro snížení nebezpečí naplnění výhrůzek (ověření držení zbraní otce J. H., minimalizace zneužití těchto zbraní), neseznámením podřízených o osobě J. H., neinformováním jiné policejní složky, zejména Integrované operační středisko územního odboru v Českých Budějovicích a dále neseznámením podřízených s pokynem ZZ PP č. 203/2008 v systému eSIAŘ a neprovedením kontroly seznámení podřízených s tímto pokynem a nevypracováním nového popis služební činnosti nstržm. Ing. P. K.

Namítá-li žalobce, že každý podřízený policista je zodpovědný za to, aby se seznámil s příslušným IAŘ, kdy prostudování pokynu bez podpůrné metodiky nemůže přinést sledovaný účinek, proto systém eSIAŘ tak považuje pouze za podpůrný prostředek, pomíjí žalovaným uvedený úkol porady vedoucího územního odboru vnější služby České Budějovice konané dne 25.2.2009, jehož obsahem bylo seznamovat se s interními akty řízení cestou eSIAŘ a provádět kontrolu seznamování. Tímto byla žalobci stanovena povinnost se seznamovat interními akty řízení cestou eSIAŘ, dále seznamovat podřízené s interními akty řízení cestou eSIAŘ a provádět kontrolu seznamování podřízenými. Daným úkolem tak byla dále specifikována povinnost žalobce dle čl. 13 odst. 3 rozkazu ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje č. 238/2009 ze dne 5.8.2009 řídit a kontrolovat plnění úkolů policistů, zabezpečovat ve své působnosti dodržování služební a pracovní kázně, právních předpisů a interních aktů. Z tvrzení žaloby ale i obsahu odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I.stupně plyne, že žalobce nekontroloval seznámení podřízených s obsahem interních aktů cestou eSIAŘ, respektive v žalobě toto ani netvrdí.

Žalobce podáním ze dne 21.6.2013 namítl zatíženost OOP a dále obdržení medaile II.st. od ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje. Dále předložil statistiku nápadu OOP za rok 2010. Udělení medaile jako kázeňské odměny nelze považovat za skutečnost

vylučující kázeňskou odpovědnost žalobce. Tvzení o zatíženosti OOP žalobce nijak nespecifikoval v tom smyslu, aby bylo zřejmé, že takový stav vylučoval plnění povinností, jejichž porušení je mu kladeno za vinu, zejména pokud se statické údaje nápadu trestné činnosti netýkají roku 2009, nýbrž pouze roku 2010.

První dílčí útok skutkové podstaty kázeňského provinění žalobce vychází prvotně ze závěru služebního funkcionáře o nepřijetí opatření směřujícího k minimalizaci rizika zneužití otce J. H. a to zejména ověření držení takové zbraně. Žalobce pouze obecně namítá, že „se mu nedostalo informací, kterými by byl upozorněn na to, že celá záležitost, týkající se rodiny M. a následného vraha H., by se vymykala z běžné činnosti jeho podřízených policistů“. Dále uvedl, že byla učiněna všechna opatření, která bylo nezbytné učinit. Jak výše uvedeno, dle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. je žalobce povinen tvrdit skutkové a právní důvody, ze kterých dovozuje nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Z obsahu žaloby lze pouze dovodit, že žalobce obecně sporuje závěr správního orgánu o tom, že mělo být přijato opatření k směřující k minimalizaci rizika zneužití takové zbraně, konkrétně např. ověření držení zbraně otce J. H. Žalobce tvrdí, že takové opatření nemuselo být přijato, neboť byla učiněna všechna nutná opatření. Žalobce však nijak nekonkretizuje učiněná opatření, aby byl věcně vyvrácen závěr správního orgánu. Tvzení žaloby o nedostatku informací o věci není srozumitelné, zjevně žalobce nehodlal tvrdit, že neměl žádné informace o případu, pokud v žalobě současně uvádí, že „sledoval“, zda podání manželů M. bylo řádně přijato a zda byly provedeny úkony, které situace vyžadovala.

Dále žalobce uvedl, že postup OOP ve věci odpovídal stanovisku státního zástupce a znalce, zároveň styk s manželou M. nesignalizoval, že stanoviska státního zástupce a znalce není třeba respektovat. Dle soudu je v třeba odlišit procesní postup OOP spočívající v odložení věci dle § 159 odst. 1 tr.ř. a podání návrhu na nařízení ochranného léčení J. H. (v tomto rozsahu OOP postupovalo v souladu se stanovisky státního zastupitelství a znalce) a činnost policie mimo trestní a přestupkové řízení. Stanoviska příslušných subjektů se týkala pouze procesního postupu policie nikoli jeho mimoprocesní činnosti, jak předpokládá např. ust. § 2, 10 a 11 zákona č. 273/2008 Sb. Bylo zcela na policistovi, aby vzhledem k okolnostem věci vyhodnotil, zda je nutné přijmout další opatření směřující k minimalizaci rizika zneužití zbraně J. H. Ze správního spisu plyne, že OOP České Budějovice bylo známo, že J. H. opakovaně napadá svého nevlastního otce P. M. a že mu vyhrožuje zabitím, zároveň bylo policii sděleno, že jeho vlastní otec, J. H., drží střelné zbraně. V podání vysvětlení ze dne 2.11.2009 ve věci č.j. KRPC-13061/TČ-2009-020110 J. H. uvedl, že od útoku na P. M. upustil jen proto, že si uvědomil, že nemá střelnou zbraň, plánuje si však, že zbraň si obstará od vlastního otce a P. M. zabije. Dle znaleckého posudku MUDr. Vladimíra Chodura ze dne 9.11.2009 je a bude pobyt J. H. na svobodě bez adekvátní soustavné a dlouhodobé odborné léčby pro společnost (zejména pro členy rodiny) nebezpečný (bod 3 znaleckého posudku). Bez této léčby bude přetrvávat i jisté riziko, že se J. H. bude snažit o naplnění svých výhrůzek vůči svému nevlastnímu otci (bod 4 znaleckého posudku). Znalec navrhl nařízení ochranné psychiatrické léčby, ústavní formu však nepovažoval za nezbytnou, pokud bude J. H. v rámci ambulantní ochranné léčby spolupracovat.

Oproti žalobci má soud za to, že závěry znalce vyžadovaly další úkony spočívající v minimalizaci znalcem zmíněného rizika naplnění výhrůzek. Zejména pokud J. H. v podání vysvětlení uvedl, že od útoku na P. M. upustil jen proto, že si uvědomil, že nemá střelnou zbraň, plánuje si však, že zbraň si obstará od vlastního otce a P. M. zabije. Ve znaleckém posudku uvedené konstatování, že výhrůžky J. H. jsou siláckým gestem, není hodnocením znalce, nýbrž tvzení posuzovaného J. H. ohledně motivace jeho sms o tom, že zabije P. M.

Dle úředního záznamu ze dne 2.1.2009 sepsaného nprap. A. H. byl po výše uvedeném podaném vysvětlení J. H. kontaktován znalec, který měl uvést, že situace nebude "tak horká, jak vypadá". Téhož dne byl proveden pokus telefonicky kontaktovat J. H. (v záznamu nesprávně uvedeno J. M.) jako údajného držitele střelných zbraní, avšak neúspěšně pro neexistenci uvedeného telefonního čísla. Jakkoli znalec dne 2.1.2009 nepovažoval zřejmě hrozbu za reálnou, následně ve znaleckém posudku ze dne 9.11.2009 ji nevyloučil, resp. ji v případě neléčení J. H. pokládal za reálnou. Přitom ze znaleckého posudku plyne, že v dané době nebyl J. H. medikován.

Soud má za to, že okolnosti případu (opakované útoky na P. M., duševní choroba J. H., která nebyla léčena, tvrzení J. H. o dokonání hrozby se zbraní otce) vyžadovala po příslušníkovi policie ČR, zde příslušného OOP České Budějovice, učinit šetření, zda Jiří H. skutečně disponuje střelnou zbraní a minimálně jej kontaktovat za účelem zjištění jeho možností vyloučit nakládání J. H. se zbraní a následně kontaktovat příslušnou složku Policie ČR k provedení úkonů dle § 59, 58 odst. 1, 8 zákona č. 119/2002 Sb. (*Příslušník policie je oprávněn zadržet zbraň kategorie A, B, C nebo D, střelivo, zbrojní průkaz, průkaz zbraně nebo zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, aby jejich držitelé zabránil v jednání, kterým porušuje povinnost nebo nedodržuje zákaz stanovený tímto zákonem /§ 56/. Nošené nebo přepravované držené zbraně všech kategorií, včetně jejich hlavních částí a zakázaných doplňků nebo střelivo do nich, musí být pod neustálou kontrolou držitele zbrojního průkazu nebo držitele zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, který přepravu realizuje /§ 58 odst. 1/. Příslušný útvar policie je oprávněn u držitelů zbrojních průkazů provést kontrolu zabezpečení zbraní kategorie A; při této kontrole je oprávněn vstupovat do jejich obydlí. /§ 58 odst. 8/*). Zpracovatel případu neprovedl šetření v evidenci zbraní, sice učinil pokus kontaktovat telefonicky J.H., avšak neúspěšně. Vzhledem k bydlišti J. H. v Českých Budějovicích, nic nebránilo tomu, aby byl J. H. kontaktován osobně kterýmkoliv příslušníkem OOP. Zejména pokud z vyjádření J. H. po smrti manželů M. plyne, že jím držené střelné zbraně byly J. H. zcela volně dostupné. Přijetí dalších opatření by nebylo polemikou se závěry znalce a nerespektování stanovisko státního zástupce, nýbrž vyhodnocením zjištěných skutečností a naplnění účelu policie dle § 2 zákona č. 273/2008 Sb., tedy chránit bezpečnost osob a předcházet vzniku újmy. Takovouto povinnost zákon nestanovil znalci nebo státnímu zástupci, nýbrž policii ČR. Pokud žalobce hodlal tvrdit, že mu nebyly známy rozhodné skutečnosti, např. hrozba zabití zbraní otce J. H. nebo závěr znalce o nebezpečí J. H., měl takto v žalobě uvést. Zpracovatelem daného případu ani žalobcem jakožto nadřízeným nebylo provedeno šetření v evidenci zbraní, nebyl učiněn úkon směřující ke kontrole zajištění zbraně nebo jejího zadržení. Žalobce tak neprovedením, uvedených úkonů (opatření), resp. nedáním takového pokynu podřízenému v rámci jeho kontroly porušil povinnost dle § 2, 10 a 11 zákona č. 273/2008 Sb. a § 158 odst. 2 tr. řádu, tedy porušil služební povinnost ve smyslu § 50 odst. 1 zákona o služebním poměru. Zároveň tímto porušil povinnost kontrolovat plnění úkolů zpracovatele dle čl. 13 odst. 3 písm. a) rozkazu ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje č. 238/2009 ze dne 5.8.2009, neboť pokud by takto učinil řádně, byla by taková opatření provedena.

Žalobní bod o tom, že se žalobce nemůže vyjádřit k tomu, zda předmětné spisy byly vedeny v informačním systému události, neboť nemá oprávnění tento systém obsluhovat, není vkladatelem do tohoto systému, soud považuje za nezpůsobilý soudního přezkumu dle s.ř.s. Dle § 71 odst. 1 písm. d), 75 odst. 2 s.ř.s. je povinností žalobce tvrdit rozhodné skutečnosti, soud není oprávněn provést vlastní vyhledávání rozhodných skutečností, aniž by byly žalobcem tvrzeny.

Nepřípustně obecný a tím i nezpůsobilý soudního přezkumu je žalobní bod obsahující obecné konstatování, v němž žalobce popírá, že by nekontroloval, nekoordinoval plnění úkolů policistů, že nezpracovával v souladu s právními předpisy eSIAŘ, služební a pracovní náplň policistů, že neinformoval podřízené policisty o skutečnostech, které jsou pro jejich činnost důležité. Takovéto obecné tvrzení v rozporu s § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. neobsahuje specifikaci skutkových a právních důvodů, na základě kterých považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné.

Ve vztahu k závěru správního orgánu o dílčím útoku skutkové podstaty kázeňského přestupku spočívajícího v neseznámení podřízených se ZP PP č. 203/2008 v systému eSIAŘ a nekontrolování seznámení podřízených s tímto pokynem, čímž měl žalobce neplnit povinnost dle úkolu č. 5 ze zápisu porady vedoucího územního odboru vnější služby České Budějovice konané dne 25.2.2009, žalobce namítá, že ZP PP č. 222/2008 mu nebyl přidělen a na poradách nebyla stanovena povinnost seznamovat zpětně. Správní orgány nedovodili porušení ZP PP č. 203/2008, nýbrž porušení § 45 odst. 1 písm. a) ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 a § 45 odst. 2 zákona o služebním poměru a čl. 13 odst. 3 písm. a), b), f) rozkazu ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje č. 238/2009, neboť žalobce v rozporu s úkolem č. 5 dle porady vedoucího územního odboru vnější služby České Budějovice ze dne 25.2.2009 neseznámil podřízené se ZP PP č. 203/2008 v systému eSIAŘ. Žalobou namítané neseznámení se ZP PP č. 203/2008 a to ani zpětně se tak mýjí s důvody napadeného rozhodnutí, neboť správní orgány dovodily povinnost žalobce seznámit podřízené se ZP PP č. 203/2008 v rámci uvedené porady. Dále žalobce nijak nespороval, že poradě OOP dne 15.1.2009 nebyl přítomen nstržm. T., z čehož plyne, že nstržm. T. nebyl seznámen se ZP PP č. 203/2008 na žalobcem uváděné poradě dne 15.1.2009, a proto je závěr žalovaného o neseznámení podřízených, kterým byl i nstržm. T., v souladu se skutkovým stavem. Nehledě k důvodnosti závěru žalovaného o tom, že je vyloučeno, aby během porady byli podřízení řádně seznámeni s 10 interními akty řízení v rozsahu 115 stran bez příloh.

Závěr žalovaného o neprovedení kontroly, zda se podřízení seznámili se ZP PP č. 203/2008, žalobce nijak nespороuje. V žalobě uvedl, že podřízené o pokynu „instruoval“, proto považoval za nadbytečné ověřovat, zda se s ním dále během samostudia seznámili. Kontrolu o tom, zda se podřízený seznámil s pokynem a zda jej pochopil, nelze ztotožnit se seznámením s pokynem na poradě, zejména pokud je nesporné, že nejméně jeden policista nebyl poradě přítomen. Zároveň žalovaným požadovanou kontrolu nelze považovat za školení, kdy žalobce namítá, že neměl v pracovní náplni školení podřízených policistů. Kázeňský přestupek žalobce nespočívá v neprovedení školení podřízených. Námitka žalobce, že aplikace ZP PP č. 203/2008 byla v dané věci nepříhodná z důvodu absence metodických postupů a také z důvodu spolupráce s manželi M., není příhodná, neboť předmětem rozhodnutí o kázeňském přestupku žalobce nebylo posouzení vhodnosti aplikace ZP PP č. 203/2008. Taktéž stanovení počtu hlídek OOP pro noční službu nebylo předmětem žalobou napadeného řízení.

Závěr služebního funkcionáře o neinformování podřízených a jiných policejních složek žalobce žalobou specifikovaným žalobním bodem nespороval. Závěr služebního funkcionáře o nevypracování nového popisu služební činnosti nstržm. Ing. P. K. žalobce popírá pouze obecným tvrzením, že popírá, že by nezpracoval pracovní náplň v souladu s právními předpisy, tedy aniž by v souladu s § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. tvrdil skutkové nebo právní důvody, pro které považuje závěr služebního funkcionáře za nezákonný. Takto obecně vymezený žalobní bod je nezpůsobilý soudního přezkumu.

Z výše uvedených důvodů Městský soud v Praze neshledal žalobou namítané důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí za důvodné, a proto soud žalobu podle § 78 odstavec 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst.1 s.ř.s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 SŘS a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6.6.2014

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: J.Válková